Γνωρίστε την ιστορία της Νάξου και ανακαλύψτε άγνωστες πτυχές της.

Επιλέξτε διαδρομή…

ΠΑΡΑΛΙΕΣ | ΧΩΡΙΑ | ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ | ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Η Νάξος είναι το μεγαλύτερο από τα 24 κατοικημένα νησιά των Κυκλάδων. Το νησί πήρε το όνομά του από το βασιλιά Νάξο των Καρών, οι οποίοι είναι οι πρώτοι κάτοικοι του νησιού και ανέπτυξαν σημαντικό προϊστορικό πολιτισμό. Ήδη από την αρχαιότητα η Νάξος αναφέρεται και με άλλα ονόματα, όπως Δία, Στρογγύλη, Διονυσιάς, Καλλίπολις και Μικρή Σικελία.

Η περίοδος που σημαδεύει το νησί είναι η περίοδος της Ενετοκρατίας, γιατί η γεωγραφική κατάτμηση της Νάξου σε περιφέρειες και η τοποθέτηση αξιωματούχων αφεντών κατά περιφέρεια, η νέα δομή διοίκησης και εξουσίας επηρέασαν βαθύτατα την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική υπόσταση του τόπου.

Η πόλη της Νάξου (που ονομάζεται από τους κατοίκους του νησιού Χώρα, όπως συμβαίνει με τις πρωτεύουσες σχεδόν όλων των νησιών του Αιγαίου) βρίσκεται στη Βορειοδυτική πλευρά του νησιού, και είναι κτισμένη στην ίδια θέση που ήταν κτισμένη και η αρχαία πόλη.

Τα ερείπια που έχουν αποκαλυφθεί στην περιοχή της Γρόττας αποδεικνύουν ότι ολόκληρη η βόρεια ακτή της σημερινής πόλης, κατέχεται από λείψανα οικοδομημάτων των παλαιότερων περιόδων της πόλης (Προϊστορικής - Μυκηναϊκής - Γεωμετρικής). Μέρος του οικισμού αυτού βρίσκεται μέσα στη θάλασσα, εκτείνεται στην αμμώδη ακτή, αλλά και προς νότο, κάτω δηλαδή από ένα τμήμα της σημερινής πόλης.

Πάνω στη νησίδα του Βάκχου («Τα Παλάτια»), στη βόρεια πλευρά του λιμανιού, υπάρχουν τα ερείπια αρχαίου ναού και το θύρωμα του ναού, με τρία πελώρια μάρμαρα σε σχήμα Π, η περίφημη «Πορτάρα». Ο ναός τοποθετείται χρονικά στα μέσα του 6ου αι.π.Χ., κατά την περίοδο που τύραννος στη Νάξο ήταν ο Λύγδαμης, φίλος του Πεισίστρατου των Αθηνών.

Κατά τους κλασικούς χρόνους η πόλη της Νάξου γνώρισε μεγάλη ακμή και ο Δήμος των Ναξίων ήταν σεβαστή δύναμη, αφού διέθεταν πολλά εμπορικά και πολεμικά πλοία. Δημιούργημα Ναξίων καλλιτεχνών είναι η αφιερωμένη στους Δελφούς περίφημη Σφίγγα από το Κοινό των Ναξίων.

Σύμφωνα με την παράδοση η Νάξος υπήρξε πατρίδα του Διονύσου που ανατράφηκε από τις νύμφες του νησιού. Αναφέρεται επίσης ότι ο ήρωας των Αθηνών Θησέας επιστρέφοντας από την Κρήτη, εγκατέλειψε στη Νάξο την Αριάδνη, κόρη του Μίνωα, του βασιλιά των Κρητών, η οποία τον βοήθησε να σκοτώσει το Μινώταυρο. Έτσι ο Διόνυσος τη συνάντησε

στη Νάξο και την ερωτεύθηκε, εκείνη όμως απελπισμένη από την εγκατάλειψη και την προδοσία του Θησέα αυτοκτόνησε, πέφτοντας στη θάλασσα από τη βορινή απόκρημνη πλευρά της νησίδας του Βάκχου. Από την παράδοση αυτή έχει εμπνευσθεί ο μεγάλος Γερμανός μουσικοσυνθέτης και διευθυντής ορχήστρας Ρίχαρντ Στράους (1864-1949) την όπερά του «Η Αριάδνη στη Νάξο»(1912).